

lig har bevæget os til at foreslaae, at disse 1800 Rbd. ikke skulle bevilges, er den Omstændighed, at vi derved saameget lettere ville kunne bevæge Indenrigsministeren til, at formaae hans Collega Underviisningsministeren til at skaffe den polytechniske Skole omorganiseret. Den ærede Indenrigsminister har en ganske anden Anledning dertil end Rigsdagen, thi denne kommer kun sjældent sammen med Underviisningsministeren, og naar det engang imellem er Tilfældet, saa har den saameget Andet at tale om, men den ærede Indenrigsminister kan see ham daglig, og kan daglig trække ham i Grønet og sige: faaer jeg snart min polytechniske Skole. Dersom vi først gaae hen og afhjælpe denne Slags Trang og derved indrømme Ministerne Berettigelse til at bevæge sig hver i sin Sphære, saaledes som det passer dem bedst, isædedes for at arbejde sammen og derved afhjælpe de forskellige Savn, som maatte være tilstede, saa gjøre vi Arbejdet let for dem, men dyrt for os; naar vi derimod holde os til at kræve en fælles Virksomhed fra Ministerens Side, og at de skulle være opmærksomme paa, at de Midler, som sættes til deres Raadighed, skulle anvendes til det fælles Bedste, og ikke indrømme dem en eneste Skilling, naar der haves Midler, som ved en rigtig Anvendelse kunne strække til, saa vil Statens Formaal langt lettere opnaaes. Det er ganske vist, at naar vi have kunnet leve indtil Aaret 1855 uden denne Underviisning i Landmaaling, saa kunne vi ogsaa leve til 1856, og, om det skulde være, endog saa til 1857, og i den Tid maae vi dog haabe, at den polytechniske Skole kan komme i Orden. Vi have jo hørt af den sidste ærede Taler, som kender disse Forhold nøie, at naar den kommer istand, saa vil der, efter den højeste Grad af Sandsynlighed, ogsaa være Underviisning tilstede i Landmaaling, og derved vil altsaa da det heromtalte Savn være afhjulpet. Der er indtil den Tid paa mange Steder Leilighed til at erholde Underviisning i Landmaaling, der, selv om den ikke er saa fuldstændig, som man kunde ønske, dog giver en ikke ringe Grad af Veiledning, nemlig den, som kan erholdes hos enhver Landinspecteur og Landmaaler. Hvorledes bliver En Skomagersvend? derved, at han gaaer i Lære hos en Mester som Dreng,

og hvorledes bliver En Landmaalersvend? derved, at han gaaer til en Landmaaler og bliver Dreng. Det er en ganske simpel og naturlig Vej, og det er ogsaa den, som giver det bedste Udbytte af brugbare Folk. Naar vi tvinge Folk til at slide Stene i Kjøbenhavn, for ved en Examen at komme til at gjælde for Landmaalere, saa faae vi paa ingen Maade bedre Landmaalere end dem, vi tidligere have havt, men paabyrde kun Staten Udgifter, og derfor maa jeg paa det Indstændigste, i Landmaalernes, Landinspecteurernes og den polytechniske Skoles Interesse, tilraade at negte de forlangte 1800 Rbd.

Indenrigsministeren: Det, som Ministeriet netop vil søge at undgaae ved Underviisningen i Landboretten, er at henvise Bedkommende til Manubucteurer. Naar man tænker sig, hvilken Beføstning det vil medføre for alle dem, der skulle tage denne Examen, at henvende sig til Manubucteur, og dernæst hvor usikker Veiledningen vil blive, som en Bibeftættigelse for Manubucteuren, medens man for et Beløb af 100 Rbd. kan faae holdt et Cursus i Landboret af en af Universitetets dygtigste Docenter, saa forekommer det mig at være klart, at det Sidste vil være til stor Fordeel saavel for Staten, som for de Bedkommende selv. Udvalget er iøvrigt gaaet ud fra, at der allerede er en Lærer i Landboret, hvortil man kunde henvise Eleverne, men som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, existerer en saadan ikke længer. Hvad angaaer de Betragtninger, der ere gjorte gjældende angaaende Betalingen for Examen, da har jeg tildeels indrømmet Rigtigheden deraf, og jeg insisterer ikke i den Grad derpaa, som paa, at man ikke affjærer et fremtidigt Cursus i Landboretten. Hvad angaaer den sidste ærede Talers Bemærkning om den Maade, hvorpaa man kunde befordre Underviisningen i Landmaaling, saa maa jeg for det Første bemærke, at uagtet jeg gjerne vil indrømme, at Landmaalingen, forsaavidt den Bedkommende skal leve deraf, er en Haandtering, saa har den dog en eiendommelig Charakter, idet den har offentlig Autorisation, og navnlig fordi hele Matrikelvæsenet berøer paa Landmaalernes og Landinspecteurernes